

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného, soudce Jana Schneeweise a soudkyně Karly Cháberové v právní věci

žalobce: **Bariéry z.s.**, IČO: 243 17 594
se sídlem Jinonická 80, Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2020, č.j. MPSV-2020/146946-421/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a současně bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „**Úřad práce**“) ze dne 29. 4. 2020, č.j. ABA-R-437/2020 (dále jen „**prvoinstanční rozhodnutí**“), jímž dle § 78a odst. 3, 6, 7 a 8 písm. c) a e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o zaměstnanosti**“) nebyl žalobci poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za 4. čtvrtletí roku 2019 v celkové výši 2 040 Kč (dále jen „**Příspěvek**“).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce požádal dne 30. 1. 2020 Úřad práce o Příspěvek a o jeho zvýšení. V rámci zvýšeného příspěvku uplatňoval náklady dle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti. Dle seznamu zvýšených správních nákladů požadoval zvýšený správní náklad externího dodavatele společnosti Meisterkoch, s.r.o. (dále jen „**Dodavatel**“), spočívající v pomoci v komunikaci a s porozuměním textu, pomoci v administraci pošty, doprovodu, pomoci v archivaci, přepisu zvukových záznamů a s obrazovou dokumentací, to vše ve výši 8 093 Kč (říjen 2019), 8 400 Kč (listopad 2019) a 8 900 Kč (prosinec 2019).
3. V průběhu řízení žalobce doložil objednávku služeb od Dodavatele č. 4/2019 ze dne 1. 10. 2019 (dále jen „**Objednávka**“), jejímž předmětem bylo poskytnutí služeb – administrativní správy agendy a pracovní asistence pro zaměstnance žalobce za měsíce říjen až prosinec 2019, přičemž cena byla stanovena na 924,50 Kč za měsíc za administrativní správu, za pracovní asistenci byla stanovena tak, že nepřekročí 3 600 Kč měsíčně za asistenci p. Sagulové a 5 500 Kč měsíčně za asistenci p. Činčurovi. Celková fakturovaná částka činila 30 073,50 Kč. Dne 23. 3. 2020 Úřad práce žalobce vyrozuměl o tom, že žádá o Příspěvek v částce, která neodpovídá maximální výši služby pracovní asistence, resp. částce uvedené na faktuře č. 4Ba/2019 ze dne 2. 1. 2020 (dále jen „**Faktura**“). Uznatelným dalším nákladem, o který lze příspěvek zvýšit, je částka maximálně ve výši, která je prokázána doklady. Dne 25. 3. 2020 zaslal žalobce Úřadu práce vyjádření, v němž uvedl, že rozdíl je dán tím, že na Faktuře jsou uvedeny částky, které byly skutečně vyplaceny jako odměna pracovním asistentům. Následujícího dne vyrozuměl Úřad práce žalobce o tom, že pro účely Příspěvku jsou uznatelné náklady na pracovní asistenci v rozsahu doby, která připadá výhradně na asistenci pracovníkům se zdravotním postižením, nikoliv na její administrativní zajištění.
4. Žalobce poté zaslal Úřadu práce po předchozí výzvě požadované doklady a uvedl, že Objednávka nahrazuje smlouvu o poskytování služeb, přičemž p. Sagulové byla poskytnuta pracovní asistence v rozsahu 12 hod. a p. Činčurovi v rozsahu 20 hod. Činnosti spojené se službou zajištění pracovní asistence a související agenda zahrnují uzavření čtvrtletní dohody o provedení díla s pracovním asistentem a vedení potřebné personální agendy. Žalobce doložil opravenou žádost včetně jmenného seznamu zaměstnanců, kteří jsou osobou se zdravotním postižením, dle níž požadoval na náklady na základě § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti za měsíce říjen až prosinec 2019 na p. Sagulovou ve výši 3 940 Kč a na p. Činčuru ve výši 5 840 Kč měsíčně.
5. Úřad práce prvním výrokem prvoinstančního rozhodnutí poskytl žalobci Příspěvek dle § 78a odst. 1, 2, 3, 4, 5 a 8 písm. a) zákona o zaměstnanosti ve výši 77 179,50 Kč dle § 78a odst. 2 téhož zákona a ve výši 36 300 Kč dle § 78a odst. 3 uvedeného zákona, celkem tedy ve výši 113 480 Kč. Druhým výrokem pak žalobci neposkytl Příspěvek ve výši 2 040 Kč dle § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že další uplatňované náklady dle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti lze uznat do zvýšeného příspěvku dle § 78a odst. 3 téhož zákona. V opravné verzi žádosti žalobce žádal o příspěvek na náklady vynaložené na pracovní asistenci zajišťovanou externím dodavatelem v částce, která neodpovídá maximální výši služby pracovní asistence dle Objednávky. Uznatelnými náklady jsou náklady v rozsahu doby, která připadá na asistenci pracovníkům se zdravotním postižením, nikoliv na administrativní zajištění asistence externím dodavatelem, protože se nejedná o přímé náklady plynoucí z výkonu činnosti zaměstnanců se zdravotním postižením.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

6. Žalobce podal proti výroku II. prvoinstančního rozhodnutí odvolání, v němž namítal, že do nákladů na zajištění pracovních asistentů, v případě že se nejedná o zaměstnance téhož zaměstnavatele, se zahrnují nejen jejich mzdy, ale i náklady na personální agendu spojenou s jejich zaměstnáváním.
7. Žalovaný dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Žalobci byla poskytnuta pouze ta část zvýšeného příspěvku, jejíž vynaložení řádně doložil. Vynaložení částky 2 040 Kč, kterou za pracovní asistenci požadoval nad rámec Objednávky a Faktury, žádným dokladem nedoložil, resp. nedoložil, že by se jednalo o náklad ve smyslu § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti. Pouze bez dalšího uvedl, že v rámci pracovní asistence byla zabezpečena i drobná administrativa. Z Faktury plyne, že žalobci byla Dodavatelem fakturována také částka 924,50 Kč měsíčně na „náklady na ověřování invalidního statusu zaměstnanců, zajištění pracovní asistence a související agenda, provedení odpočtu zdravotního pojistného, příprava podkladů pro žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání OZP za 4. čtvrtletí 2019 a její zpracování.“ Žalovaný se v tomto bodě ztotožnil se závěrem Úřadu práce, že Příspěvek žalobci nenáležel. Část Faktury, týkající se nákladů na pracovní asistenci není nijak rozepsána a náklady na administrativní úkony jsou stanoveny paušální částkou 924,50 Kč, přičemž tyto úkony nespočívají v pracovní asistenci. Žalobce navíc neuvedl, jaká částka byla účtována za jednotlivé úkony. Pouze zajištění pracovní asistence a související agendy má vztah k pracovní asistenci. Není zřejmé, proč by Dodavatel tuto položku účtoval zvlášť, když je mu dle Faktury za pracovní asistenci hrazena částka 27 300 Kč. Za situace, kdy je jediný společník a jednatel Dodavatele předsedou žalobce, se takové počínání jeví jako účelové. Žalovaný souhlasil se žalobcem, že obecně lze uplatnit náklady na pracovní asistenci, které žadateli vzniknou ve smyslu § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, nelze však uplatňovat náklady, které na pracovní asistenci zjevně vynakládány nejsou. Předmětné náklady tak nebylo možno uplatnit, protože žalobce neprokázal, že se týkají pracovní asistence. Žalovaný tak dospěl k závěru, že žalobcem požadovaná částka na personální agendu spojenou se zaměstnáváním pracovních asistentů není nákladem plynoucím ze zaměstnávání osob se zdravotním pojištěním. Žadatelům je obecně poskytován zvýšený příspěvek ve formě paušální úhrady 1 000 Kč za každého zaměstnance, a to na náklady, které jim vznikají a které mohou mít různý charakter (§ 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti). Ten je poskytován i na drobnou administrativu, na níž žalobce požadoval zvýšený příspěvek, neboť se jedná o činnosti plynoucí ze skutečnosti, že jde o zaměstnavatele osob se zdravotním postižením.

II. Obsah žaloby

8. Žalobce v žalobě namítal, že si objednáva službu zajištění pracovních asistentů u jiné společnosti a jedná se tak o případ uvedený v § 78a odst. 12 písm. b) bod 2 zákona o zaměstnanosti. Předložil Fakturu, v níž zvlášť uvedl odměny pracovních asistentů a zvlášť ostatní náklady, mezi nimiž byly uvedeny i náklady na zajištění pracovní asistence a související agendy. Do rozsahu nákladů dle předmětného ustanovení podle něj spadají nejen odměny pracovních asistentů, ale také náklady dodavatele služby poskytované pracovními asistenty, tedy náklady na administrativu spojenou s jejich zaměstnáváním. Z formulace předmětného ustanovení neplyne, že by měly být uznávány pouze mzdové náklady externího dodavatele na zajištění pracovní asistence. Stejně je postupováno také u § 78a odst. 12 písm. b) téhož zákona. Pokud dopravuje zdravotně postižené zaměstnance externí přepravní společnost, vystavuje fakturu nebo účtenku, kde uvádí cenu zajištění dopravy, která nesestává pouze ze mzdových nákladů zaměstnance přepravce, ale do výsledné ceny

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jsou zahrnuty i jeho další náklady, např. na drobnou administrativu spojenou s pracovními úkoly. Obdobně se jistě postupuje také dle § 78a odst. 12 písm. d) bod 1 zákona o zaměstnanosti. Stěží lze předpokládat, že dodavatel služby účtuje pouze mzdové náklady svého zaměstnance, jenž objednávku realizuje.

9. Ještě v roce 2018 byly administrativní služby externího dodavatele uznávány, a to včetně administrativy na zajištění pracovní asistence a personální agendy vedené v souvislosti s pracovními asistenty a byly podřazovány pod § 78a odst. 12 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Uznávaly se tedy jako zvýšené správní náklady. To žalobce dokládal e-mailem Úřadu práce ze dne 28. 8. 2018 s výzvou k opravě žádosti o příspěvek za 2. čtvrtletí 2018. V roce 2019 však přišla změna, kdy Úřad práce žalobci e-mailem ze dne 28. 3. 2019 oznámil, že nadále již nebude tyto výdaje proplácet, neboť došlo ke změně rozhodovací praxe. Na žádost žalobci poskytl závazný pokyn žalovaného, podle něhož již tyto výdaje nelze proplácet jako zvýšené správní náklady, neboť dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) si každý účastník řízení hradí náklady řízení sám. Na žádost žalobce o radu v předmětné věci reagoval Úřad práce e-mailem z 8. 4. 2019, v němž mu sdělil, že ze správních nákladů je proplácena revize plošin pro vozíčkáře. Žalobce se však domnívá, že ani faktura za revizi plošin pro vozíčkáře nepředstavuje pouze a jedině mzdové náklady pro zaměstnance provádějící jménem externího dodavatele danou revizi.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl, aby ji zamítl. Nad rámec tvrzení obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí doplnil, že se z podané žaloby jeví, že žalobce pominul skutečnost, že došlo ke změně právní úpravy a možnost žádat zvýšený příspěvek na zvýšené správní náklady, která byla zakotvena v § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (*zřejmě myšleno 31. 12. 2019 – pozn. soudu*), byla bez náhrady vypuštěna. Žalobce se tak pokouší náklady, které svou povahou odpovídají správním nákladům, uplatňovat jako náklady na pracovní asistenci, ačkoliv se o náklady na pracovní asistenci nejedná.

IV. Posouzení věci Městským soudem

11. Soud dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Při posouzení věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti zaměstnavateli k příspěvku podle odstavce 2 náleží **paušální částka 1 000 Kč měsíčně na osobu se zdravotním postižením podle § 67 odst. 2 na náklady vynaložené zaměstnavatelem na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v kalendářním čtvrtletí, za které o poskytnutí příspěvku žádá.** Zaměstnavatel může v žádosti o poskytnutí příspěvku uplatnit nárok na zvýšení příspěvku na další náklady vynaložené zaměstnavatelem na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v kalendářním čtvrtletí, za které o poskytnutí příspěvku žádá, nejvýše však o částku představující rozdíl mezi maximální částkou příspěvku podle odstavce 17 a příspěvkem poskytnutým podle odstavce 2 měsíčně na jednoho zaměstnance, který je osobou se zdravotním postižením podle § 67 odst. 2 písm. a) nebo b). Zvýšení příspěvku podle věty druhé nelze uplatnit na osobu se zdravotním postižením pracující mimo pracoviště zaměstnavatele nebo na zaměstnance agentury práce, který je osobou se zdravotním postižením a je dočasně přidělen k výkonu práce k uživateli.

Podle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti za další náklady, o které lze zvýšit příspěvek podle odstavce 3, se považují náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů, kterými jsou:

1. **mzdové náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů v základním pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli**, a to v rozsahu odpovídajícím počtu hodin odpracovaných provozními zaměstnanci nebo pracovními asistenty při pomoci zaměstnancům, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo
2. **náklady na zajištění pracovních asistentů v případě, že se nejedná o zaměstnance téhož zaměstnavatele.**

Podle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, *ve znění do 31. 12. 2019*, za další náklady, o které lze zvýšit příspěvek podle odstavce 3, se považují zvýšené správní náklady ve výši 4 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku.

13. V nyní posuzovaném případě byla žádost žalobce o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním pojištěním na chráněném pracovním trhu práce za 4. Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

čtvrtletí roku 2019 a o jeho zvýšení částečně zamítnuta, když ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí Úřad práce nepřiznal žalobci dle § 78a odst. 3, 6, 7 a 8 písm. c) a e) zákona o zaměstnanosti Příspěvek ve výši 2 040 Kč podle § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti, a to z důvodu, že nebylo prokázáno, že další uplatňované náklady dle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti lze uznat do zvýšeného příspěvku dle § 78a odst. 3 téhož zákona.

14. Soud dospěl ve shodě se správními orgány k závěru, že předmětný náklad vzniká v důsledku toho, že žadatel plánuje podat žádost o příspěvek, a proto se jedná o náklad přímo související s podáním předmětné žádosti. Ostatně, jak vyplývá ze správního spisu, sám žalobce uvedené náklady konkretizoval jako „*náklady na ověřování invalidního statusu zaměstnanců, zajištění pracovní asistence a související agenda, provedení odpočtu zdravotního pojistného, příprava podkladů pro žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání OZP za 4. čtvrtletí 2019 a její zpracování*“.
15. Soud považuje za vhodné konstatovat, že náklady na administraci žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením mohly být obecně považovány za zvýšené správní náklady ve smyslu § 78a odst. 3 ve spojení s §78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, ve znění účinném do 31. 12. 2019. Vedený spor je tak důsledkem změny právní úpravy, kdy v původním znění shora uvedených ustanovení zákon umožňoval zvýšení příspěvku o částku odpovídající dalším nákladům vynaloženým zaměstnavatelem na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v paušální výši. Jelikož výklad nové právní úpravy (k níž se přiklání také soud, podle něhož nelze podání žádosti o příspěvek považovat za vedení agendy související se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením) řadí tyto výdaje pod náklady účastníka správního řízení, nelze správnímu orgánu vyčítat nenadálou změnu správní praxe, která by byla v rozporu se zásadou ochrany legitimního očekávání.
16. Naopak je možno se ztotožnit s názorem žalovaného, že z § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti plyne, že zvýšený příspěvek ve formě paušální úhrady 1 000 Kč za každého zaměstnance je žadatelům poskytován obecně na náklady, které vznikají při zaměstnávání zdravotně postižených a které mohou mít různý charakter. Tento paušální příspěvek je pak poskytován také na ověřování invalidního statusu zaměstnanců a provedení odpočtu zdravotního pojistného, na které však žalobce v posuzovaném případě uplatnil zvýšení příspěvku, ačkoliv se zjevně jedná o činnosti běžné, které vyplývají ze samotné skutečnosti, že je zaměstnavatelem osob se zdravotním postižením.
17. Žalobce v žalobě tvrdil, že dle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti (byť citoval § 78a odst. 12 písm. b) zákona o zaměstnanosti, před jeho novelizací, který odpovídá soudem uvedenému ustanovení v účinném znění – pozn. soudu) si objednáva službu zajištění pracovních asistentů u jiné společnosti (což ve správním řízení doložil Fakturou), a proto se jedná o případ uvedený v bodě 2 dotčeného ustanovení. Soud však ze správního spisu zjistil, že žalobce dané náklady uplatňoval jako zvýšené správní náklady dle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, ovšem ve znění účinném do 31. 12. 2019. Až v žalobě samotné namítl, že mu daný příspěvek měl být poskytnut s ohledem na § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, tj. jako příspěvek na náklady zajištění pracovní asistence. Z napadeného i prvoinstančního rozhodnutí však jednoznačně plyne, že žalobci byly náklady na pracovní asistenci podle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, ve znění od 1. 1. 2020, poskytnuty. Nebyly mu poskytnuty pouze ty náklady, které uplatňoval jako zvýšené správní náklady dle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, ve znění do 31. 12. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

18. Žalobce nebyl žádným způsobem zkrácen na právech, protože požadoval příspěvek dle § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti ve výši 77 179,50 Kč, zvýšený příspěvek dle § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti (z nějž částku 2 040 Kč činily zvýšené správní náklady a částku 27 300 Kč náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů) a paušální částku ve výši 9 000 Kč. Nebyla mu, dle názoru soudu v souladu se zákonem, přiznána pouze částka 2 040 Kč, kterou uplatňoval jako zvýšené správní náklady, resp. dle Faktury jako částku na administrativní správu pracovní asistentce. Dle soudu je zjevné, že žalobce požadoval proplacení nákladů, na jejichž proplacení neměl podle právní úpravy ve znění účinném ke dni podání předmětné žádosti nárok. Na tom nic nemění ani snaha žalobce podrážovat v žalobě uvedené náklady pod různá písmena § 78a odst. 12 zákona o zaměstnanosti, v různých zněních. Z proběhnuvšího správního řízení i ze žaloby samotné je zjevné, že žalobce nijak nereflektovala skutečnost, že došlo ke změně právní úpravy a následně se snažil požadovat proplacení nákladů, které již správní orgány dle účinného znění zákona proplácet nemohly.
19. Na shora uvedeném závěru pak nemohla nic změnit ani v žalobě vyřčená domněnka žalobce, že „i faktura na revizi plošin pro vozíčkáře nepředstavuje pouze a jedině mzdové náklady na zaměstnance provádějícího jménem externího dodavatele služby tuto revizi“. Toto tvrzení nemůže žádným způsobem změnit fakt, že žalovaný nebyl oprávněn žalobci vzhledem ke změně právní úpravy požadované zvýšené správní náklady uhradit.

V. Závěr a náklady řízení

20. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. prvním výrokem tohoto rozsudku zamítl.
21. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud druhým výrokem tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2022

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.